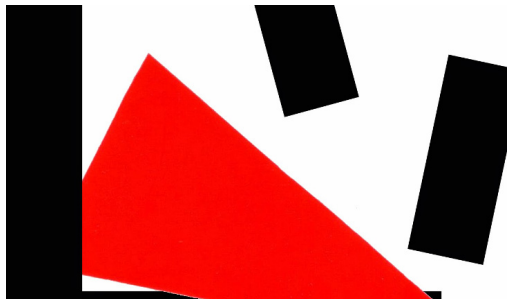

Γράφει ο **Γιώργος Κρεασίδης**

Το 3ο μνημόνιο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ φέρνει **νέα, σκληρότερα μέτρα** για το λαό και τους εργαζόμενους που ήδη υποφέρουν εδώ και πέντε χρόνια από τα απανωτά χτυπήματα των δυο προηγούμενων μνημονίων. Μέσα στα προαπαιτούμενα και τις νέες μνημονιακές προβλέψεις περνάνε **όλα τα μέτρα που άφησαν σε εκκρεμότητα οι προηγούμενες κυβερνήσεις** της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ κ.ά. Ο κόσμος του κεφαλαίου παίρνει την εκδίκησή του με την εφαρμογή όσων σκόνταψαν στους κοινωνικούς αγώνες. Για όλα αυτά το μνημόνιο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ **στηρίζεται από ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-Ποτάμι, ενώ και η φασιστική Χρυσή Αυγή δεν απουσίασε από το προσκλητήριο των αντιλαϊκών δυνάμεων** δηλώνοντας και αυτή με τη σειρά της «ευρώ ή χάος».

Το 3ο μνημόνιο περιέχει μέτρα που **δεν θα βγουν**, αφού πρώτα θα βουλιάξουν πιο βαθιά στην **εξαθλίωση** την κοινωνία, **ξεπουλήσουν** το δημόσιο και φυσικό πλούτο και **καταφέρουν** ένα βαρύ πλήγμα στις δημοκρατικές ελευθερίες. Είναι φτιαγμένο, μέσα από την πολιτικής της πληρωμής του ληστρικού χρέους, **για να παρατείνει στον αιώνα τον άπαντα το καθεστώς της επιτροπείας** και της επιβολής μιας σκληρής εκμετάλλευσης χωρίς ελπίδα για το αύριο. **Αυτό το εγγυάται η παραμονή της χώρας στην ΕΕ**, που οργανώνει αυτό το πλαίσιο μέσα από την **ευρωζώνη**, το **Δημοσιονομικό Σύμφωνο**, ενώ ετοιμάζει και νέα δεσμά για τους λαούς της Ευρώπης μέσα από τις δεσμεύσεις της **Διατλαντικής Συμφωνίας (ΤΤΙΡ)** που έχουν χαρακτήρα «παντοτινού μνημονίου».

Είναι κρίσιμο λοιπόν το ερώτημα με **ποιο λαϊκό και εργατικό κίνημα, με ποια Αριστερά, με ποια συνθήματα και ποιο πρόγραμμα** μπορούμε να αντισταθούμε σε αυτή την αντιδραστική εξέλιξη.

Το γεγονός ότι **ατμομηχανή της αστικής πολιτικής είναι ο ΣΥΡΙΖΑ** με βαγόνια όλο φθαρμένο αστικό πολιτικό που στήριξε τα μνημόνια, έρχεται να θυμίσει ότι χρειάζονται **σαφείς θέσεις, κριτική και αυτοκριτική στάση** απέναντι στη διαδρομή της Αριστεράς.

Η αντικαπιταλιστική Αριστερά συμβάλλει όχι μόνο με **τη μαχητική συμμετοχή** της στους κοινωνικούς αγώνες, αλλά και με **τις θέσεις της και τον προγραμματικό της λόγο**.

Η κοινή δήλωση της ANΤΑΡΣΥΑ, της ΜΑΡΣ, του Εργατικού Αγώνα και του Κινήματος «Δεν Πληρώνω», με άξονες την παύση πληρωμών και τη διαγραφή του χρέους, τη ρήξη και την έξοδο από το ευρώ και την ΕΕ, την εθνικοποίηση και εργατικό έλεγχο τραπεζών και επιχειρήσεων, τη διεκδίκηση αξιοπρεπούς δουλειάς και μισθών κόντρα στην ανεργία, τη φτώχεια και τη μετανάστευση, την προστασία των ανέργων και την υπεράσπιση της δημοκρατίας και των δικαιωμάτων, είναι ένα πλαίσιο **για την υπεράσπιση του ΟΧΙ της 5ης Ιουλίου**, για τη **συσπείρωση και συμπαράταξη** δυνάμεων μιας νέας μαχόμενης Αριστεράς.

Μπορεί να ενώσει σε μια δυναμική που θα φέρει στο προσκήνιο **ένα μαχητικό και ανατρεπτικό λαϊκό και εργατικό κίνημα**, τη μόνη δύναμη που είναι σε θέση να αποκρούσει και να ανατρέψει τη μνημονιακή επίθεση κυβέρνησης – κεφαλαίου – ΕΕ – ΔΝΤ και να ανοίξει το δρόμο για να πάρουν οι εργαζόμενοι και ο λαός το τιμόνι της χώρας στα χέρια τους.

Είναι λοιπόν παράδοξο, από μια πρώτη ματιά, να εμφανίζεται σαν κάλεσμα ενότητας ένα κείμενο υπογραφών από στελέχη της Αριστεράς υπό τον Π. Λαφαζάνη, το οποίο **και γενικόλογο** είναι **και πίσω** από όσα έχει αναδείξει σαν στόχους και αιτήματα το μαζικό κίνημα. **Δεν αναφέρει καν το χρέος**, όταν ακόμα και η ΑΔΕΔΥ ζητά τη διαγραφή του. Κυρίως όμως είναι **πολύ πιο πίσω** από τη σαφή τοποθέτηση για διαγραφή του χρέους και ενάντια στην ΕΕ **των δεκάδων λαϊκών συνελεύσεων και πρωτοβουλιών** για την υπεράσπιση του ΟΧΙ, που σε μεγάλο βαθμό αποτυπώνεται και από το κείμενο **της πρωτοβουλίας** Για ένα μαζικό λαϊκό «όχι μέχρι το τέλος» που υπέγραψαν πάνω από 700 αγωνιστές.

Αρνητική εξέλιξη αποτελεί το γεγονός ότι στελέχη της ANΤΑΡΣΥΑ υπογράφουν αυτό το κείμενο, με τον κόσμο της ANΤΑΡΣΥΑ να το μαθαίνει από τις εφημερίδες, χωρίς αυτές οι θέσεις να έχουν κατατεθεί για ένα δημοκρατικό και οργανωμένο διάλογο στα όργανα του Μετώπου της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.

Σε κάθε περίπτωση, η ANΤΑΡΣΥΑ θα βρεθεί **στην πρώτη γραμμή του αγώνα**, μαχόμενη αλλά και με οργανωμένη συζήτηση. Με σημαία το **«όχι μέχρι το τέλος»**, δίνοντας όλες της τις δυνάμεις για την **αντεπίθεση** του κινήματος και την **πολιτική συνεργασία** των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής, αντιμπεριαλιστικής, αντιΕΕ και ανατρεπτικής Αριστεράς

στις νέες εξαιρετικά κρίσιμες συνθήκες. Έχει καταγραμμένη διαδρομή, σαφείς θέσεις, τη δυναμική της πρότασής της όπως καταγράφεται στη κοινή δήλωση και ενισχυμένη με νέες δυνάμεις θα ριχτεί στη μάχη για την απαλλαγή της κοινωνίας από χρέος, μνημόνια και ευρώ-ΕΕ, για την κοινωνική απελευθέρωση και το σοσιαλισμό.